

פרשת וישלח

ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי
אם ברכתני.
(בראשית לב, כו)

ונבין נא למה היה צריך יעקב אבינו שישרו של עשו יברכו הלא כבר ברכו ד',
ומה שאל לו המלאך "מה שמך" (שם פסוק כ"ז) האם לא ידע את שמו.

אבל מעשה אבות סימן לבנים, ואחר שנפגש עם המלאך ויאבק עמו, וגם
נגע בכף ירכו, ורצה המלאך ללכת, אמר יעקב האם כזאת יארע לבני
שאחר שייסבלו צרות ופגעים תהא זאת ישועתם מה שלא יכלו שונאיהם להם,
ולא נפלו בידיהם, ומעתה ישובו אל מצבם שהיו קודם שסבלו, לא כן רק "לא
אשלחך כי אם ברכתני", שאחרי היסורים יושיעם ד' בישועה, לא רק שיתפטרו
מצרותיהם בלבד.

והנה נודע שישרו של עשו הוא הסמא"ל ולעתיד תתרחק ה"מ" ממנו שהוא
בחינת מות "זבלע המות לנצח" (ישעיה כח, ח), וישארו בו אותיות סא"ל
בגימטריא הויה אדני [91], ויהיה מלאך קדוש בין שרי מעלה¹.
לכן אחר שיעקב אבינו נתאבק עמו ותיקן את חלקו בהשר והכינו לגאולה
העתידה כבר נתקדש המלאך וביקש כבר טובת ישראל.
אמר לו "מה שמך", ויאמר יעקב, השיב לו המלאך הנה השם יעקב הוא
שידו אוחזת בעקב עשו (בראשית כה, כו)², וכל הישועות שלו עד עתה באו אחר
שעשו דש אותו בעקבו, ונתפטר מעקביים שהיה דש אותו, ועל זה אתה
מתפלל גם להלאה שאחר הצרה תבא הישועה, אבל די לך בזה ומעתה "שמך
ישראל" (להלן פסוק כח), שהישועות תבאנה לך בראש ושרית.

1. עי' בתולדות יעקב יוסף (ויקהל אות ג')

2. "ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת
אתם".

ועוד רמז המלאך לו, "כי שרית עם אלקים ועם אנשים ותוכל" (שם),
"שרית" מלשון שר, מקודם שרית ואח"כ ותוכל, גם קודם ותוכל,
גם כשהיו צרותיך רבות מאוד, ג"כ שרית לא נפל רוחך בקרבך רק גם אז
היית בקרבך שר.